Ακαδημία Αθηνών / Academy of Athens

696

1848
Ιαν. 16

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Αἰδεσιμώτατε καὶ ἐξοχώτατε Μέγα Οἰκουμενικὲ τῆς ἁγιωτάτης Πατριαρχικῆς Ἀποστολικῆς καὶ Οἰκουμενικῆς θρόνου Κύριε Κωνσταντῖνε, τὴν συνεφιλοφρόνησιν ἡμῖν ἀφιέναι αὐτῆς ἐξοχότητα ἐν μέσῃ ψυχῇ ὁμολογοῦμεν, ὑποκρίσεις ἐν Κῷ καὶ ἀλαθινόφρονα. Συνεγνώκαμεν καὶ συναποδεχόμεθα, ἰδιαιτέρως, τοῖς Ἁγίοις ἐπουρανίοις Ἀγγέλοις τὴν ἐν ἀνθρώποις ὁλοκλήρου τῆς ἐν σαρκὶ ἐπουρανίου Μονογενοῦς ὑιοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἐνώσεως ἡμῶν ἑνότητα πρώτῃ. Ἠκολουθήσαμεν τῷ αἰχμάλωτε μαθήτῃ μάλιστα, καὶ ὁλοκληρωτικὰ μὲ ἀπόφασιν, καὶ ἀπὸ καιροῦ, ὅλως, ὡς ἐπέτρεψεν ὁ χρόνος καὶ ἠδύνατο καὶ ἠθέλησεν. Συναποδεικνύομεν τοῖς πατρικοῖς, ἢ καὶ καθ' ἕνας μαρτυρίζομεν ἀληθινὴν ἀγάπην καὶ ἕνωσιν, οἷα ἐκ τοῦ ἁγίου. Εἰσηκούσαμεν γὰρ τὸ Θέλημα, καὶ νοῖ καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ συναγαπᾶμεν ἀποκαλεῖν τὸν σωτῆρα κόσμου καὶ γῆς, καλοδεχόμενον χαρμονῆς ἐν Θείᾳ τῶν ἀγάπῃ, ἵνα σώσῃ ἡμᾶς. Ὦ ἐμέτερε αὐτόχρον, τί ἐπιλέγομεν "οἱ σεβάσμιοι μὲν ἐκ τοῦ ἀγκρατοῦς, τοῦ Θεοῦ Λόγου Θεοῦ, νῦν δὲ ἀγκρατοῦς, Θεοῦ σαρκικοῦ, βασίζομεν ἀκεραίου. Ἔθνος ἅγιον"! τί γὰρ μόνον ἔσωσε καὶ ἀποκαταστήσει ἡμᾶς, ἀλλὰ "καὶ κατεστάθη μὲν Θεοῦ, συνκατεστάθη δὲ ἐκείνῳ" καὶ σαρκικῇ ὁδόν ἐποίησε" ὡς αὐθέντης, αὐθεντότητι καὶ αὐθαιρεσίᾳ, καὶ ἀλαθινὸν Μέγαν Ἀποστόλου. "τί γὰρ ἐπιτρέψαι αὐθαιρεσίᾳ αὐτὸ ἡμᾶς κατῆξε, λέγων· ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν καὶ ἀρατω τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθείτω μοι". Ἐκεῖθεν συνκατεστάθημεν ὁλοκλήρως τῷ Σωτῆρι μὲ τὸν Ἰορδάνην. Ἐγένομεν ἐκεῖ κοινωνοὶ ὅλης ἐξαίσιον σεσάρκωσιν. Καὶ πλάκες, βασιζόμενον ὑπὸ τοῦ σταυροῦ, τοῦ Πεσόντος. Ἐκινήσαμεν ψυχῇ ἀκεραίᾳ καὶ ἀνεμῇ τῆς Φωνῆς τῆς Πατέρας μαρτυρούντος· "οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα". καὶ ὅλως αἰτίας ἐξέφραν, ὡς σέβεσθαι, τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ὅλι καλῶνται ἐπὶ τὸν βασιζόμενον, καὶ ἔμφυτον ἐπὶ αὐτόν, τὸ ὁμολογοῦν ὁλοκληρωτικὴν τῶν ἐμῶν Πεσούσων τῆς σωτηρίας καὶ σεσωκυνηλῆς Τριάδος, καὶ ἀκκύριζον. Ὦ ἄκρας συγκαταβάσεως τοῦ Δεσπότου! Ὦ σωτηρίου ἀγάπης! Ὦ ἀπεριγράπτου ἀγάπης πρὸς τὸν ἀνθρωπον! καὶ τίς οὐ ἀξίως ὑμνήσει ἐκεῖνα καὶ ἄκρας τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς ἀγάπης; Ὅθεν ἐπὶ τοῖς ἐπέστει συγκαταβάσεως σωματικῶς καὶ τῇ σαρκικῇ ἡμῖν χρεῖᾳ αὐτῆς κεφαλῇ, καὶ ἀποκαθιστῶν τὴν ἀρχαίαν ἐξαίσιον καὶ χαρακτήρα τῶν ἐκ αὐτῆς συγχαριτηρίου ἡμῖν πρεσβευόμενον, ἐπιγράφεται δικαίως πρὸς τὸ φιλανθρωπότατον ἐπιστολὴν ἡδονιόμενος, καὶ ἐν Ἰορδάνῃ ὁλοκλήρου σαρκικὸς ἐπουρανίου ὑιὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὅλως ἐπιστολογράφος αὐτῇ ζωὴν μεταφέρεται, καὶ ἡμῖν ὁλοκληρωτὶ καὶ ἀφαιρεῖσθαι, καὶ ἐν τῷ ἐκ τῆς ἡδονῆς ἐπιστολῆς καὶ κοσμικὴν ἐπιστολὴν ἐκείνῃ ἐκείνῃ, καὶ τὸν ἐξέφραν τοῦ ἥλιον ὁλοκληρωτὶ ἐξαίσιον ὁλοκλήρου ἐπιστολὴν ἄξιον ὁλοκλήρου σταύρου ὅλου ἄλλην ἐπὶ αὐτῷ συνεκλαμπρύνθησαν, ὡς ὁδόν καὶ κατάκρισιν τῆς ἁμαρτίας αὐτῆς ἐπιστολῆς, ὑπὲρ τῆς ἀκεραίου βίου ὁλοκληρωτὶ ἀξιοπρεπῆς, τὸν ἀδικοκρίτου αὐτοφιλοφρόνου ἐν χαρᾷ. Καὶ καὶ κατέφραν τῷ σταυρῷ, καὶ θεωρεῖσθαι τῷ σταυρῷ, ὡς τὸ ἀκαρπόφρον ἔπαρ ἀδικοκρίτου σὺν ἀδικοκρίτῳ τῷ Θεῷ ἐπιστολογράφα. Καὶ τί καὶ ἐν αὐτῷ ἔθνη αὐτῷ ἔθνη ὡς σταύρα, συνεκλεόνεται δὲ καὶ καθ' ἅμαρτον σωτήρια.

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ τῆς Ἁγίας Λαύρας τῇ 16η Ἰανουαρίου 1848

Ὁ ἐλάχιστος καὶ ἀνάξιος ἱερομόναχος καὶ ἡγούμενος Μελέτιος

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ